

GOED LEVEN VOOR CHARLOTTE

Charlotte veert op als ze de ocean drum hoort; een platte trommel gevuld met kleine kraaltjes die het geluid van de zee maken. Op een gegeven moment gaat ze zelf reageren door op de trommel te slaan. Ze kijkt afwisselend geconcentreerd en stralend met een grote glimlach. Het slaan op de trommel betekent dat Charlotte in de klikfase is beland: de fase waarin ze beseft dat ze zelf invloed kan uitoefenen op de situatie. Door te werken met LACCS is iedereen zich daarvan nog bewuster geworden én ziet het belang in van dit te stimuleren.

Charlotte is bij dagbesteding Kever 2 op de locatie Nieuwenoord van Amerpoort in Baarn. “Je kunt haar blij maken met bijna alle instrumenten. Ze houdt van de geluiden en de interactie,” vertelt Esther de Visser, coördinerend begeleider dagbesteding. Een mooi voorbeeld daarvan is de CRDL: een ovaal, houten instrument dat aanrakingen tussen mensen vertaalt in verschillende geluiden. Hierop reageert Charlotte met

verbazing, zo lijkt het, en ingetogener dan op de ocean drum.

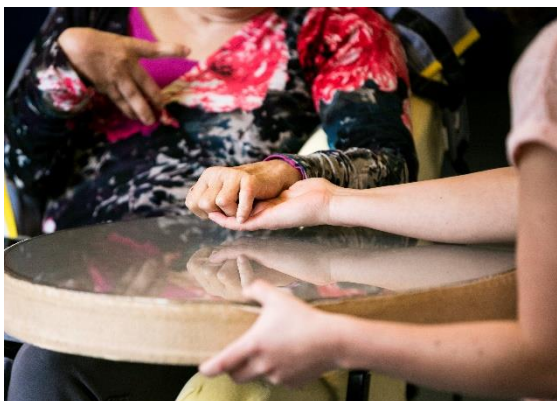

Door het werken met LACCS heeft Charlotte meer dagbesteding gekregen met als doel haar alertheid te verbeteren. Naast de dagbesteding bij Kever gaat ze ook zwemmen en huidbedrijven. Dat valt allemaal onder de S van LACCS: stimulerende tijdsbesteding. Stimulering heeft Charlotte nodig. Als ze te weinig gestimuleerd wordt, zie je haar wegzakken in een slaaptoestand. Zodra er weer contact of activiteit is, wordt ze alert.

“We werkten al volgens LACCS,” vertelt coördinerend begeleider Trudy Groot in de woning van Charlotte, “maar voor het onderzoek zijn we specifieker naar een aantal dingen gaan kijken. Zoals het slaappatroon. Ze slaapt het liefst op haar buik. We wisselden dat altijd af met op de zij liggen tijdens de nacht. Daarmee verstoorden we wel haar nachtrust. Daarom zijn we afgelopen zomer begonnen met een orthese waardoor ze de hele nacht op haar buik kan slapen. We zagen dat daardoor toch weer een doorligplekje ontstond. Dus zijn we het nu toch weer gaan afwisselen met af en toe op de zij liggen. Het blijft zoeken. Maar door LACCS ben je daar heel bewust mee bezig.”

LACCS helpt ook om alles in samenhang te bekijken, zegt Trudy. “Zo kun je de alertheid niet los zien van nachtrust en de activiteiten overdag. Voor Charlotte hebben we tijdens het onderzoek de LACCS-proef afgenomen. In die proef ga je de vijf LACCS-gebieden na en geef je elk gebied een rapportcijfer.”

“Door werken met LACCS komen alle meningen en visies van collega’s naar voren. Bijvoorbeeld over alertheid kun je van mening verschillen. De één vindt iemand niet alert genoeg en de ander vindt het voldoende. Alle oordelen of meningen zijn subjectief. Als je die allemaal naast elkaar legt, dan kom je tot een beter oordeel.”

“Een aandachtspunt wat we nu nog hebben is dat Charlotte onrustig wordt bij de verzorging,” vervolgt Trudy, “we zijn bezig om uit te zoeken hoe dat komt. Daarvoor hebben we de sensorische integratie-therapeut ingeschakeld om te kijken of het iets met het

functioneren van de zintuigen heeft te maken. Misschien vindt ze de aanrakingen tijdens de verzorging niet prettig. Of misschien ligt het aan het moment van verzorging.”

Tijdens het onderzoek is haar alertheid en de stimulerende tijdsbesteding verbeterd. Ook het lichamelijk welzijn ging vooruit. Zo is de hoeveelheid sondevoeding veranderd en beter gereguleerd zodat ze het eten goed kan binnen houden.

Trudy: “Goed leven is een mooi uitgangspunt. Daardoor ga je ook intensiever aan de slag voor de cliënten. Daar gaat het uiteindelijk om, dat iemand een leuk leven heeft. Werken met LACCS maakt iedereen bewuster van een aantal zaken die belangrijk zijn voor een goed leven. Zoals goed slapen en genoeg te doen hebben.”

Tekst door Max Paumen, mei 2017, foto's: Ineke Oostveen